

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1327/2022
07.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Милене Рашић, Бате Цветковића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Немањом Симићевићем као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Маријана Матијевића, због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Маријана Матијевића-адвоката Милана Латинковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.580/21 од 01.07.2022.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.795/22 од 12.10.2022.године, у седници већа одржаној дана 07. децембра 2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Маријана Матијевића-адвоката Милана Латинковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.580/21 од 01.07.2022.године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.795/22 од 12.10.2022.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду К.бр.580/21 од 01.07.2022. године, окривљени Маријан Матијевић је оглашен кривим да је извршио кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године.

Истом пресудом, окривљени је на основу члана 264. став 1. ЗКП обавезан да накнади трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.795/22 од 12.10.2022.године, потврђена је пресуда Основног суда у Новом Саду К.бр.580/21 од 01.07.2022.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Маријана Матијевића-адвокат Милан Латинковић, због повреда закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном суду

на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног Маријана Матијевића огласити кривим због извршења кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 1. КЗ и за исто му изрећи казну затвора у краћем временском трајању.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцена навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да у конкретном случају нису остварени ни објективни ни субјективни елементи кривичног дела из члана 323. став 3. вези става 1. КЗ. Наведено образлаже тиме да се у изреци првостепене пресуде наводи само облик виности у односу на основни облик кривичног дела описаног у ставу 1. али не и облик виности у односу на квалификовани облик кривичног дела описаног у ставу 3. члана 323. КЗ. Бранилац сматра да у односу на основни облик кривичног дела мора постојати умишљај, док у односу на квалификаторну околност из става 3. наведеног члана кривичног законика мора постојати нехат учиниоца, сходно одредби члана 27.КЗ.

Бранилац затим указује да чињеница да оштећени АА има својство службеног лица не значи самим тим да исти обавља и послове јавне или државне безбедности. По ставу браниоца, у конкретном случају послови обављања информативног разговора са лицем у својству грађана а по налогу надлежног тужилаштва нису послови јавне безбедности како то прописује квалификовани облик кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. КЗ а нижестепени судови не наводе на основу којих одредби Закона о полицији или било којим другим актом је наведена радња-обављање информативног разговора са грађанином представља послове јавне или државне безбедности. Самим тим, у конкретном случају се може радити само о кривичном делу из члана 323. став 1. КЗ. На овај начин, бранилац у захтеву суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП односно да је суд применио закон који се не може применити.

У вези са наведеним, Врховни касациони суд налази следеће:

Правноснажном пресудом Основног суда у Новом Саду К.бр.580/21 од 01.07.2022. године утврђено је да је окривљени „...дана 29.12.2020.године, око 10,40 часова, у Новом Саду, у просторијама ПУ Нови Сад-ОКП, Групе за сузбијање крвних, саобраћајних и сексуалних деликата...свестан свог дела и хтео његово извршење, те свестан забрањености свог дела, претио да ће напасти службено лице у вршењу службене дужности тако што је оштећеном полицијском службенику ПУ Нови Сад-ОКП АА, током вршења послова јавне безбедности и предузимања службене радње у виду прикупљања потребних обавештења од грађанина ББ а по налогу надлежног тужилаштва, упутио претње да ће напасти његов живот и тело...“

У вези навода из захтева који се односе на умишљај окривљеног, Врховни касациони суд указује да је одредбом члана 27. КЗ прописано да кад је из кривичног дела произашла тежа последица због које закон за то дело прописује тежу казну, та се казна може изрећи ако је учинилац у односу на ту последицу поступао из нехата а и са умишљајем ако тиме нису остварена обележја неког другог кривичног дела.

У члану 323. став 3. КЗ је прописано „ако је дело из става 1. и 2. овог члана учињено према службеном лицу у вршењу послова јавне или државне безбедности, учинилац ће се казнити затвором од три до десет година“.

У конкретном случају је првостепени суд утврдио да су радње описане у изреци пресуде учињене према службеном лицу у вршењу послова јавне безбедности, при чему својство пасивног субјекта представља квалификаторну околност а не последицу кривичног дела и Врховни касациони суд налази да је утврђивањем првостепеног суда да је окривљени „...хтео...извршење кривичног дела“, јасно одређен однос окривљеног и према основном и према квалификованом облику предметног кривичног дела, јер се не ради о сложеном кривичном делу са тежом последицом, када треба посебно утврђивати умишљај у односу на тежу последицу, већ се обзиром да се ради о квалификаторној околности, примењују општа правила о умишљају.

Сагласно изнетом, Врховни касациони суд налази да изрека пресуде садржи сва субјективна и објективна обележја кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из члана 323. став 3. у вези става 1. КЗ, како то правилно закључују и првостепени и другостепени суд, јер је окривљени дело извршио према службеном лицу у вршењу послова јавне безбедности.

Ово из разлога што се послови јавне безбедности односе на безбедност грађана, односно на све околности од значаја за поштовање и заштиту права и имовине људи и њиховог физичког интегритета у ситуацији суживота грађана, услед чега је посао који је обављао оштећени полицијски службеник по налогу заменика јавног тужиоца један од послова у вршењу послова јавне безбедности. По оцени Врховног касационог суда, прикупљање потребних обавештења по налогу надлежног тужилаштва, а што за циљ има утврђивање околности у вези вршења кривичних дела, представља посао јавне безбедности, па су супротна указивања у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, оцењена неоснованим.

Због свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је одбијен као неоснован.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић,с.р.**

**Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић